SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 2 NOVEMBER 1939

OOST, WEST, THUIS BEST

TRIPJE'S AVONTUREN

RIPJE, de held van ons verhaal, had talrijke broertjes en zusjes en verdere familieleden. Hij woonde onder wuivende graspluimen in een zonnig veld. Niet omdat hij daar zijn vacantie doorbracht of er kampeerde, maar omdat het daar vooral in de zomer voor een veldmuisje nu eenmaal Luilekkerland is. De muizenfamilie woonde er trouwens pas enkele maanden. Tot het begin van de zomer had ze aan de boskant gewoond, maar toen had de muizenvader gezegd: „We zijn eigenlijk dom, dat we bij het bos blijven wonen. Hier is niets te vinden en we moeten zien dat we de winter doorkomen."

„Gevaarlijk!" had moeder geantwoord. „Je weet zelf, hoe we al meer dan eens hals over kop de vlucht hebben moeten nemen. We hebben al vaak alles in de steek moeten laten en had de hamster ons niet op het allerlaatste ogenblikje gewaarschuwd, dan waren wij er allang geweest."

De muizenmoeder had maar gemopperd. En toch had ze zich ten slotte laten overhalen om te verhuizen. 't Was ook wel verleidelijk geweest. Onder de buigende pluimen was het zo heerlijk zitten, je had er geen last van en te eten was er in overvloed.

Tripje, de moedigste jongen uit heel de muizenfamilie, begon zich echter al spoedig te vervelen.

„We kunnen toch niet eeuwig bij moeders pappot blijven zitten!" piepte hij. „Natuurlijk.... we leiden een lui en gemakkelijk leventje, we hebben geen zorgen, maar beleven doe je hier niets. 't Is hier niets gedaan voor een ondernemenden muizenjongen, die wat van de wereld wil zien."

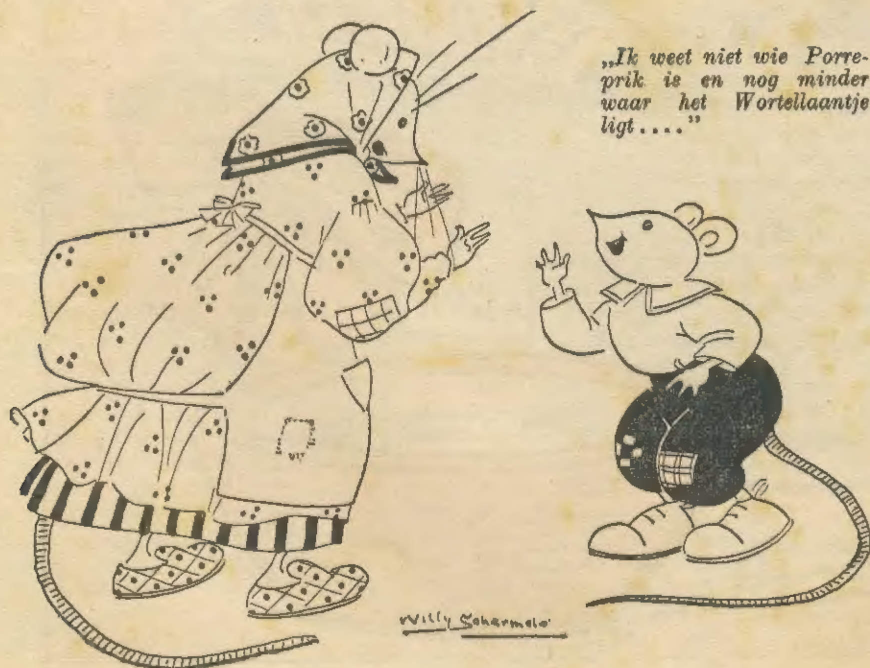
Ontevreden pakte hij „De Knagersbode", het muizenkrantje, en begon de advertenties te lezen. Na een poosje begonnen zijn snorhaartjes hevig te trillen, z'n staart zwiepte van opwinding.... „Moeder, moeder!" piepte Tripje, „lees eens hier, in „De Knagersbode"."

„Wat is er aan de hand?" vroeg moeder, die juist bezig was een paar graantjes te pellen voor grootvader, die niet al te goed meer kon knagen.

„Lees moeder, lees!" riep Tripje verheugd.

En moeder las:

> NETTE MUIZENJONGEN GEVRAAGD
>
> Porreprik, in het Wortellaantje, vraagt voor direct 'n netten muizenjongen, goed kunnen klimmen en knagen. Aanmelden hedenavond na zonsondergang.

„Ik weet niet wie Porreprik is en nog minder waar het Wortellaantje ligt...."

„Daar ga ik op af," zei Tripje, terwijl hij alvast zijn staart onder z'n voorpootje nam. „Dat is juist iets voor mij, knagen en klimmen kan ik als de beste en als ik nu nog weet waar het Wortellaantje ligt en wie Porreprik is, dan ben ik klaar."

Moeder scheen minder in haar schik te zijn met de advertentie. „Ik weet niet wie Porreprik is en nog minder waar het Wortellaantje ligt...." antwoordde ze niet zonder wantrouwen.

„Het is wel vreemd, dat je je alleen maar mag aanmelden als het donker is," merkte grootvader op. „Ik ben een ouwe veldmuis en ik heb allang geleerd, dat je nooit voorzichtig genoeg kunt zijn."

Doch Tripje wilde niet luisteren naar de wijze woorden van moeder en grootvader. „Nog nooit is een muis beroemd geworden door thuis te blijven zitten," riep hij uit. „Ik zal het Wortellaantje wel vinden en u kunt er van op aan, moeder, dat ik op m'n hoede zal zijn," verzekerde hij.

„Ach," zuchtte moeder met een traan in haar stem, „misschien heeft Tripje wel gelijk. Het is nu eenmaal het lot van ons, muizen, dat we al heel jong onze eigen weg moeten zoeken en ons geluk beproeven. Z'n vader was nét zo en het is hem toch ook niet slecht gegaan...."

De muizenvader streek z'n snor op van trots, toen hij moeder zo hoorde spreken. „Laat Tripje zijn gang maar gaan," stemde hij toe. „Straks wordt het voedsel hier schaars en een knagertje minder zullen we dan best merken...."

Nadat Tripje op aanraden van moeder z'n buikje vol gegeten had, ging hij op stap. „Eerst maar naar het bos," dacht hij, „want waar een Wortellaantje is zullen ook wel wortels zijn en waar wortels zijn, zijn ook bomen."

Zo had hij al wel een paar uur gedribbeld, maar door onderweg telkens te vragen, kwam hij toch eindelijk aan het goede adres. De zon was reeds lang achter de bomen verdwenen en 't begon al aardig donker te worden.

„Dat treft mooi," mompelde Tripje, „in de advertentie stond immers, dat ik na zonsondergang moest komen."

Het Wortellaantje lag tussen twee hopen dorre bladeren aan de voet van een oude beuk. 't Was

er griezelig donker en stil, zó stil, dat Tripje zelfs schrok van een tor, die haastig z'n weg kruiste....

„Hallo, is u daar, meneer Porreprik?" riep Tripje met bevende stem.

Tripje hoorde plots verdacht geritsel in de bladeren en een vreemde, maar vleiende stem antwoordde:

„Ja, ja, dat is in orde, hoor! Ik ben Porreprik. Je komt zeker op m'n advertentie in „De Knagersbode", hè? Nou, kom maar even binnen, dan kunnen we verder praten. Je bent toevallig de eerste en je lijkt me wel geschikt."

Nadat Tripje op aanraden van moeder z'n buikje vol gegeten had, ging hij op stap.

Tripje stond op het punt aan die uitnodiging gevolg te geven en naar binnen te trippelen, toen het maanlicht door de wolken brak en .... een muizenstaartje bescheen waaraan geen muis meer zat en dat aan de kant van het Wortellaantje lag.... Bij dit gezicht sloeg de schrik ons Tripje om het hart en hij maakte een geweldige sprong achteruit!

Dát was zijn behoud, want op hetzelfde moment schoot.... een egel met uitgestoken pennen sissend op hem af. Tripje holde weg zo hard hij maar kon. Waarheen, dat was hem onverschillig, als het maar ver uit de buurt van de listige egel was. Want dat het stekelvarken niemand anders was dan Porreprik, die de advertentie alleen maar had geplaatst om veldmuisjes te kunnen bemachtigen, dát begreep Tripje nu ook wel.

Gelukkig was hij, dank zij de maan, nog net aan het gevaar ontsnapt.

Maar waar moest hij nu heen in het eenzame bos, waar hij geen weg wist en niemand kende? Tripje piepte van radeloosheid, nadat hij al een halve nacht had rondgedwaald. Hij begon bitter spijt te krijgen, dat hij het veilige nestje had verlaten en niet had geluisterd naar de raad van moeder en grootvader.

Hij was zo moedeloos en verdrietig, dat hij er zelfs niet aan dacht zijn staart op te houden, toen het begon te regenen. En misschien zou hij van vermoeidheid in slaap zijn gevallen, als hij niet tussen de bomen door een lichtje had zien twinkelen. 't Was alsof het knipoogde en Tripje wenkte: „Kom hier, hier vind je wel een goed tehuis!"

Hijgend en doornat kwam Tripje eindelijk bij een boswachterswoning aan, waar het lichtje brandde, dat hij op verre afstand had gezien. Hij bekeek het vriendelijke huisje eens goed, klom langs de wingerd naar boven en sprong door het geopende zolderraampje naar binnen.

„Hé daar, lelijke indringer, wie ben je en wat kom je hier doen?" piepte een nijdige muizenstem. Een grote, grijze muis versperde Tripje de weg.

En Tripje, die al dacht aan nieuw gevaar, legde jammerend uit, wat hem die nacht was overkomen en hoe hij nu hier was verzeild geraakt.

„Egels kennen we hier niet," legde de oude muis uit, „bij ons vind je alleen maar katten en vallen. En omdat ik hier een heel kalm leventje leid en voor mezelf niet zoveel noodig heb, weten de bewoners niet eens, dat ik hier al een paar jaar ben. Katten en vallen houden ze er dan ook niet op na. Een muis zou hier met gemak honderd jaar kunnen worden, als hij op de duur niet zo stijf en stram werd. Het kost me nu al moeite om m'n sober hapje bij elkaar te scharrelen...."

„Maar laat ik dan hier blijven," stelde Tripje voor. „Allicht dat we samen wat gemakkelijker ons kostje bij elkaar halen."

Dat vond de oude muis, die al een beetje hulpbehoevend begon te worden, nog zo'n slecht idee niet.

„Alleen," waarschuwde hij, „moeten we hier heel kalm blijven en geen onnodig rumoer maken, anders gaan de bewoners een kat houden en dan is het met onze rust voorgoed gedaan."

Nu, Tripje nam zich die raad ter harte en sindsdien huist hij gezellig met zijn ouden vriend in de boswachterswoning. En al is hij nu eigenlijk geen veldmuis meer, maar een huismuis, toch gaat hij trouw iedere zomer een weekje bij zijn familie „op den buiten" logeren. Het is daar dan natuurlijk groot feest en na verloop van zijn vacantie keert hij terug met een zak vol van de fijnste graantjes voor hemzelf en voor zijn vriendelijken ouden gastheer.

WILLY SCHERMELÉ

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
DOOR HAROLD R. FOSTER

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

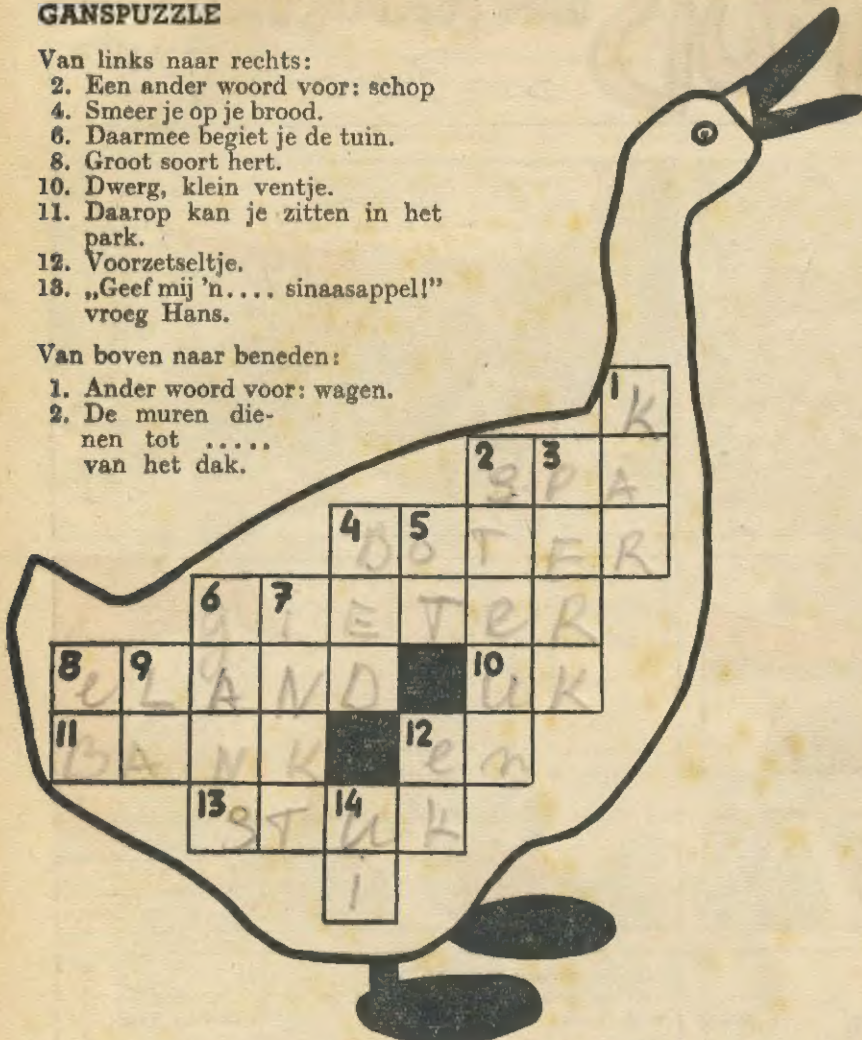

BONT ALLERLEI

GANSPUZZLE

Van links naar rechts:
2. Een ander woord voor: schop
4. Smeer je op je brood.
6. Daarmee begiet je de tuin.
8. Groot soort hert.
10. Dwerg, klein ventje.
11. Daarop kan je zitten in het park.
12. Voorzetseltje.
13. „Geef mij 'n.... sinaasappel!" vroeg Hans.

Van boven naar beneden:
1. Ander woord voor: wagen.
2. De muren dienen tot ..... van het dak.

3. In de tuin was een ... rozen.
4. En 's avonds kruipen we in ons ....
5. Afgekorte jongensnaam.
6. Het dier van de puzzle.
7. Daar schrijf je mee.
8. Geen vloed.
9. Heeft een schrijfbureau om iets in op te bergen.
12. De spreker.
14. Sterk ruikende groente.

Oplossingen vorig nummer

WAAR EN WIE?

1. I komt in B, II in C en III in A.
1. I legt 70 km. af, II. 40 km. en III 45 km.

HET ONZICHTBARE LUCHTMONSTER

GETALLENPUZZLE

Als jullie nog geen drie getallen gevonden hebben, dan geven we hier een groepje op, nl.: 12+38+50 = 100.

REBUS 1

WOORDDELEN BIJVOEGEN

1. Mijn eerste deel zit om een vrucht; zet mijn tweede deel er achter en ik ben een bepaalde vakman; wederom een deel er achter en ik ben een kunstwerk.

2. Mijn eerste deel is een gewichtsmaat; mijn tweede deel er achter en ik druk een lengte uit; wederom een deel er achter en ge vindt mij als zeer nuttig aan de weg.

3. Ik ben een korenhalm; een deel er achter en ik ben een ander woord voor inborst; wederom een deel er achter en ik ben een vrucht.

4. Ik ben te vinden in sommige tafels; een deel er achter en ik ben een soort verf; wederom een deel er achter en ik ben een ander woord voor traag.

CIJFERPUZZLE

Zet in elk rijtje — dus 5 maal horizontaal en 5 maal verticaal — de cijfers van 1 tot 5. Maar je moet 't zó doen, dat je noch verticaal, noch horizontaal, noch in een van de twee grote diagonalen twee keer hetzelfde cijfer tegenkomt.

1	2	3	4	5
2	3			1
3	4			2
4	5	3	2	1
5	1	2	3	4

ONS KNUTSELCLUBJE · WIG EN WAM HELPEN JULLIE

EEN PRACHTSTUKJE VOOR HET POPPENHUIS VAN KLEINE ZUS

NEEM EEN KARTONNEN BEKERTJE EN KNIP DE RAND NETJES UIT

MAAK EEN GAATJE IN 'T MIDDEN VAN EEN SCHIJFJE KARTON. KLEM DIT SCHIJFJE VAST.

STEEK ER EEN RUW TAKJE DOORHEEN EN PRIK HET VAST MET EEN SPELD

KNIP EEN STUK GEKLEURDE SPONS IN DEZE VORM EN STEEK HET OP HET TAKJE

TREK LUNTJES OP DE BUITENKANT EN KLAAR IS ONS

DWERGBOOMPJE

J. G. CONE

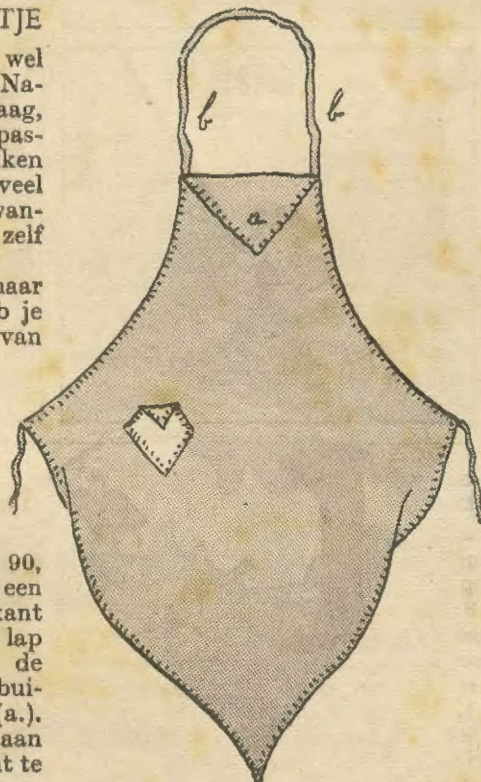
MET NAALD EN DRAAD

EEN EENVOUDIG SCHORTJE

Jullie mogen moeder in huis wel zo nu en dan helpen, of niet? Natuurlijk doen jullie dat wat graag, vooral als je dan zo'n aardig passend, leuk schortje mag aantrekken dat zo fleurig staat. Maar nog veel meer plezier heb je d'r van, wanneer je dat schortje bovendien zelf hebt gemaakt.

Moeilijk? Welneen! Luister maar eens even. Eerst en vooral heb je nodig een flinke vierkante lap van b.v. 90 bij 90 of 100 bij 100 cm. Als stof neem je een oude schort of je kijkt moeder eens lief aan en dan koopt moe wel een paar goedkope katoentjes, zoiets met een ruitje of een bloempje.

Als je een lap van 100 vierkant hebt, knip je hem 90 bij 90, want dan kun je van de rest een stukje van 10 cm. in het vierkant knippen voor een zakje. Die lap festonneer je netjes om en de punt bovenaan sla je om naar buiten en festonneer je goed vast (a.). Het schortje wordt gedragen aan een band, welke om de hals komt te hangen (b). Die band is precies op die lengte genomen dat het schortje — wanneer het neerhangt — ook nog een stukje van het jurkje van boven bedekt.

Het zakje maak je om zo te zeggen als een schortje in het klein en je festonneert het op de schort, dáár wáár je 't hebben wilt. Wie heel netjes en keurig wil werken, kan het schortje voorzien van een biesje van gekleurd band.

Het spreekt vanzelf, dat de grootte van de lap afhangt van de bedoeling. Voor 'n kleine pop b.v. heb je natuurlijk geen lap van 90 bij 90 of 100 bij 100 nodig. Bij sommige poppen zul je al kunnen volstaan met een lapje van 20 bij 20 bijvoorbeeld.

Wie 't schortje niet wil afbiezen, kan het natuurlijk ook omzomen, b.v. met een zoompje genaaid en gegarneerd met een steelsteek van gekleurde draad of een zoom met een paar rijen kettingsteken in twee kleuren naar keus.

PER MINUUT:

....brengt de wereld 5.800 kilo bonen voort;

....kauwen de Amerikanen 79 kg. kauwgom;

....brengen de Schotten 100 gulden naar de spaarkas;

....beloopt het bedrag der gesmokkelde goederen in Tientsin alleen 4000 gulden; en

....brengt de wereld 454.000 liter melk voort.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

KRIJGT NIET BEET!

84

